

Sygn. akt **IV Ka 1716/12**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym
w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Szreder (spr.)

Sędziowie: SO Maciej Kawałko

SO Grażyna Sitko

Protokolant: Aneta Maziarek

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Damiana Korczykiewicza

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2013 r.

sprawy **W. O.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk i z art. 178 a § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie

z dnia 17 sierpnia 2012 r. sygn. V K 1248/11

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając wniesioną apelację
za oczywiście bezzasadną,

II. koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 1716/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 17 sierpnia 2012 r. w sprawie V K 1248/11 W. O. został uznany za winnego, że:

I. w dniu 9 października 2011 r. w S. przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki (...) o wartości 800 zł, czym działał na szkodę M. W., tj. czynu z art. 278 §1 kk;

II. w dniu 9 października 2011 r. w S. przy Placu (...) prowadził po drodze publicznej rower znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,65 mg/l alkoholu wydychanym, tj. czynu z art. 178a §2 kk.

Za pierwsze z tak przypisanych przestępstw na podstawie art. 278 §1 kk i art. 33 §2 kk wymierzono oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 80 stawek dziennych grzywny po 10 zł, zaś za drugie z nich, na podstawie art. 178a §2 kk wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86 §1 kk orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono mu, po myśli

art. 63 §1 kk, okres zatrzymania od dnia 9 do 10 października 2011 r.

Dalej w trybie art. 42 §2 kk orzeczono w stosunku do oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów w ruchu lądowym na okres 2 lat.

Na koniec zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę.

Apelację wywiódł prokurator.

Na podstawie art. 425 kpk i art. 444 kpk zaskarżył on wyrok Sądu I instancji w całości na korzyść oskarżonego.

Na podstawie art. 438 pkt 3 kpk wyrokowi temu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia polegający na przyjęciu przez Sąd pierwszej instancji, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona dwóch czynów, tj. czynu z art. 278 §1 kk i art. 178a §2 kk nie podlegających kumulatywnej kwalifikacji prawnej podczas, gdy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wskazuje, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona jednego czynu kwalifikowanego z art. 278 §1 kk w zb. z art. 178a §2 kk w zw. z art. 11 §2 kk, bowiem będąc w stanie nietrzeźwości dokonał on zaboru roweru poprzez odjechanie na nim z miejsca, w którym rower ten pozostawiono.

Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W toku rozprawy odwoławczej prokurator zmienił stanowisko procesowe – nie poparł wywiedzionej apelacji i wniósł o jej nieuwzględnienie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga apelacyjna prokuratora okazała się oczywiście bezzasadna i, stosownie do jego stanowiska procesowego zaprezentowanego w toku rozprawy odwoławczej, nie zasługiwała na uwzględnienie.

W istocie Sąd I instancji w sposób całkowicie prawidłowy potraktował działanie oskarżonego objęte wniesionym w przedmiotowej sprawie aktem oskarżenia, jako dwa odrębne przestępstwa kwalifikowane z art. 278 §1 kk i z art. 178a §2 kk.

Z niekwestionowanych apelacją ustaleń faktycznych wynika jednoznacznie, iż W. O. krytycznego dnia najpierw dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru użytkowego przez T. G., a dopiero następnie, zresztą dopiero półtorej godziny po kradzieży, zidentyfikowany został przez pokrzywdzonego jako kierujący uprzednio utraconym przezeń rowerem.

Bezdiskusyjnie zatem oskarżony zrealizował dwa kolejne, następujące po sobie czyny prawem zabronione – jazda w stanie nietrzeźwości tym konkretnym rowerem była wprawdzie następstwem uprzedniego jego zaboru, niejako tym zaborem

była zdeterminowana, tym niemniej owa kradzież poprzedzała jazdę w stanie nietrzeźwości (za zbędne uznać należy rozważenie dotyczące relacji czasowej obu zachowań – a granice zainteresowania Sądów obu instancji wyznacza w tym zakresie wyłącznie treść aktu oskarżenia, choć nie sposób pominąć milczeniem, iż nawet rozpoczęcie przez oskarżonego jazdy przedmiotowym rowerem bezpośrednio po jego zaborze, do potraktowania jego działań jako objętych jednym zamiarem prowadzić by i tak nie mogło).

Podstawę prawną orzeczenia Sądu odwoławczego stanowił przepis art. 437 §1 kpk.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze oparte zostało na prze pisach art. 636 §1 kpk.

J.D.

.....
Maciej Kawalko Jacek Szreder Grażyna Sitko